

СПРАВЕДЛИВОСТЪ,

ВЪСТНИКЪ ЗА ПОЛИТИКА, НАУКА И СТОПАНСТВО.

В. „Справедливостъ“ излиза единъ път седмично въ недѣленъ денъ. Цѣната му е 4 лева годишно въ предплатата. Половинъ годишенъ абонаментъ — 2.50 лева.

редакторъ — стопанинъ

В. Паионовъ.

За обявления се плаща на последната страница по 3 ст. на дума, а на първата — по особено споразумѣние. Всичко, що се отнася до вѣстника, се изпраща до В. Паионовъ.

Единъ брой струва 10 стотинки.

Бюджетътъ на русенската окръжна постоянна комисия.

Русенскиятъ окр. съветъ въ минзлогодишната си редовна сесия вотира единъ бюджетъ отъ 500,008 л. 09 ст. приходъ и 557,848 л. 91 ст. разходъ съ съ единъ недостигъ отъ 57830 л. 82 ст. — цифра, дѣйствително, доста внушителна.

За приходната частъ на бюджета ние няма да говоримъ, защото на всяко е известно, че, съ малки изключения, приходътъ на окръжната постоянна комисия се събира отъ гърба на населението отъ окръга, ще се ограничимъ само да кажемъ въколко думи по расходната му частъ и ще покажемъ, че тази въколко стотини хиляди лева се харчатъ съвсѣмъ за непроизводителни цели. Отъ цѣлия гласуванъ разходъ отъ 557,848 л. 91 ст.; като се спаднатъ редовните разходи: за платни и дневни на окръжните съветници, за съдържане личния съставъ и служащите за окр. п. комисия, за канцеларски, за осветление и отопление, за мобили, за данѣци и недвиж. имоти принадлежащи на окръжието, за наемъ на потребните за окръжието здания и за поправка и подържане на окръжните здания, всичко, 55,100 л.: като се спаднатъ още сумитъ, гласувани за разноски по окр. избори и отпечтаване избирателните списъци, за непредвидени разноски, за проучване и подържане общинските пшенища, кредитъ за държавните пшенища за подържане окръжните училища, въ Разградъ, Кеманларъ, Тутраканъ и пр., за нуждите на окр. хигиенически съветъ и купуване лѣкарства за окръжни лѣкари и фелшери, за подобрене на коневъдството и скотовъдството въ окръга, за подържане земледѣието и клоновитъ му, за низшето земледѣлческо училище край гр. Силистра и за окр. лозовъ разсадникъ, всичко, 241000 л., а всичко 296100 л., остагъка отъ около 260000 лева, сж гласувани изключително за пшеница на разни общини и села въ окръга, за поправка и направа на чешми, кладенци, мостове и пр.

Наистина, въ закона за окръжните съвети е казано, че тия последните, между другите си работи, има да се

занимаватъ и съ отпускане помощи на бѣдни села и общини, за да ги улесняватъ при правене на чешми, кладенци, мостове, черкви училища и пр., но, споредъ нашето мнѣние, отпускането на такива помощи, трѣбва да бѣде много ограничено и следъ като окр. съветници иматъ достатъчно доказателства, че исканата помощъ е наложима и че селото или общината е дѣйствително въ бѣдно положение. При все това, обаче, ние не можемъ да се съгласимъ, щото почти половината отъ цѣлия бюджетъ да се дава за такива помощи, при обстоятелството, че окръга ни има други по налож. нужди — такива нужди, които сж отъ естество да подигнатъ населението въ поминѣчно и културно отношение. Съ гласуванитъ 260,000 лева за помощи, изобщо нищо добро не се прави за населението отъ окръга. Съ тия суми се облагодѣтелствуватъ само известни села и общини, които сж имали щастieto да изпратятъ за окр. съветници хора отъ днесъ властващата партия и при всичко, че тѣхните искания не сж били подкрепени съ никакви доказателства, за че сж бѣдни и иматъ нужда отъ помощи, нѣ само, защото тѣхните окр. съветници сж хора отъ партията болшинствоното безразборно имъ удовлетворява исканията, като я игнорира исканията, на селата и общинитъ, които дѣйствително сж имали нужда отъ помощи, но които пъкъ сж изпратили за окр. съветници хора отъ опозицията. Че при отпускането на всички помощи болшинствоното се е ръководило изключително отъ партизански съображения има много доказателства. Тѣй напр., когато окр. съветници отъ опозицията сж възставали противъ този родъ на отпускане помощи и сж настоявали, щото за да не отиватъ на вътъра тази нещастни български левове, да се искатъ отъ просителитъ доказателства, че тѣ дѣйствително иматъ за поправка общо полезни строевния, че за поправката сж дѣйствително нуждни толкова лева, колкото тѣ искатъ; нѣкой съветници изъ болшинството твърдѣ цинично заявявали, че тѣ не били глупави, да оставятъ свободни окръжните суми, та утрѣ, когато паднатъ отъ властъ, да дойдатъ други да ги издѣдатъ, затова тѣ ще разпилватъ всичко,

на ако ще би и за най глупави и непроизводителни цели.

Да ли бюджетътъ е вече утвърденъ и да ли има по него какъкви измѣнения, ние не знаемъ, обаче, когато го имаме на ръка утвърденъ, ще се повърнемъ пакъ.

Какъ се харчатъ окръжните пари?

Въ бюджета на русенската окр. постоянна комисия се предвиждатъ суми за подигане на земледѣието и клоновитъ му и за купуване разни земледѣлчески семена, които у насъ ги нѣма, и раздаването имъ безплатно на населението отъ окръга.

Тази мѣрка на окр. съветъ е повече отъ похвална, защото само по такъвъ начинъ у насъ може да се подигне земледѣието и да се въведатъ по добри земледѣлчески култури. За голѣмо съжаление обаче, харченето на тѣзи суми става разсиинически. Така напримѣръ: прѣвъ миналата година пост. комисия е искала да достави и раздаде на населението за размножаване на руския овесъ, който въ всѣко отношение е по-добъръ отъ местния. Този овесъ е доста много разпространенъ въ Силистр. околия и постоян. комисия е изплатила своя дългъ, като е доставила потребното количество овесъ именно отъ Силистренско. Обаче и въ този случай има едно обстоятелство, което дава право на всякого да мисли, че съ тази доставка е направенъ единъ малкъ гешефтъ. Ето въ що се състои работата: прѣвъ мѣсець юлий м. г. единъ окр. съв. отъ Силистр., когато е занимавалъ за г. Разградъ, е миналъ прѣвъ Русе и съобщилъ въ постоянната комисия, че ималъ достатъчно количество руски овесъ и пожелалъ да го прѣдаде ней, за раздаване на населението, разбира се, като е заявилъ, че ще го даде съ поизносна цѣна. Въ постоянната комисия, обаче, му се отговорило, че прѣвъ нея година не щѣли да купуватъ овесъ. Но, щомъ този съветникъ си заминалъ, явява се отъ Силистренско другъ производителъ, името на когото сега замълчаваме, който и друга година е продавалъ скъпо и прѣскъпо на комисията отъ този овесъ и пакъ прѣдложилъ услугитъ си. Постоянната комисия, разбира се, съгласява да купи отъ 500 д. д. овесъ по 3 л. д. д. Нашитъ свѣдѣния говорятъ, че продавачътъ не е билъ производителъ на цѣлото количество овесъ, а една частъ той билъ купилъ отъ други производители по 1.50—1.60 д. д. Пита се сега, кои сж били причинитъ да не се вземе овеса отъ окр. съветникъ съ по ниска цѣна, а да се вземе отъ речения производителъ съ двойно по висока цѣна? Ние имаме ли право, да се съмняваме, че отъ тази покупка е извлеченъ единъ малкъ гешефтъ? Това убождане още повече се усили у насъ,

когато се научиме, че продавачът на овеса е заявил на едно място, че миналата година овесът не е минал по 3 лв. д. д., както по-миналата година, а по 2-50. Впоследствие се указва, че той подписал разписка, че комисията е купила овеса по 3 л. д. д. Когато е било направено запитване въ окр. съветъ и се е искало обяснение за това отъ постоянното присъствие, то е отговорило, че този овесъ е билъ предпочетенъ защото и минист. на Земледелието и търговията е било предписано за това.

Дже и така да е работата, споредъ насъ, това обяснение не може никого да задоволи, защото министерството не е знаело, че и отъ друго място е предлагано на комисията отъ сѣкия овесъ, съ по-ниска цѣна и че постоянното присъствие е знаело, че сѣкия овесъ се намира и у други лица въ Силистренско. На даже и да знаеше това министерството, неговото предписание нѣмаше да бѣде задължително за пост. комисия по отношение цѣната на овеса. Постоянната ком. трѣбваше да обяви, че има нужда отъ известно количество отъ този овесъ и, който предложи най-изгодни условия, нему да се възложи доставката, а не да облагодѣтельствува едно лице на гърба на бѣдното население. Освѣнъ този овесъ, постоянната ком. е купила около 1900 кл. гр. ленено семе по 40 ст. килограма. По тази покупка ние не вѣрваме да има гешефъ, макаръ цѣната да е твърдѣ висока; тукъ вече говори приятелството.

Да ли тия семена сѣ раздадени на населението, ние не знаемъ; това, което положително знаемъ е, че когато сѣ били запитани членоветъ на постоян ком., какъ сѣ раздадени семената и има ли оправдателни документи, единиятъ отъ тѣхъ заявилъ, че има, а другиятъ ченѣма такива, защото тия семена били раздадени на земеделския инспекторъ, който ги раздавалъ на населението. На предложението да се представи отъ земедел. инспекторъ документъ, че му е раздадено семето, тѣ отговорили, че имали писмо, но не било на лице, та обѣщали да го представятъ, обаче послѣ така си заглазналъ въпросътъ.

Идете слѣдъ всичко това, та кажете, че окр. нари не сѣ харчатъ на вѣтара!

Макаръ, че изложенитѣ до тукъ факти сѣ нѣщо минало, нѣ всѣ пакъ ние мислимъ, че не е безинтересно да се знаятъ отъ широката публика въ окръга.

ХРОНИКА.

На 2 януарий т. г. Силистренскиятъ градеко-общински съветъ откри втората си редовна сесия.

Новосъставеното акционерно кредитно дружество „Съединение“ въ града ни, уставътъ на което се утвърди отъ тукашния окр. съдъ на 15 декем. 1905 год. отъ 2 януарий т. г. започва да функционира.

Едно нарушение.

За секретаръ на тукашното общинско управление е назначенъ г. Д. Македоновъ. До колкото познаваме г. Македонова, той не само че не отговаря на ценза, който правилникътъ за градските общини изисква, но нѣма и нуждните качества и служебна опитност за секретаръ. Ние не знаемъ какви сѣ били мотивитѣ на г. г. съветниците за назначението на г. Македонова, но каквито и да сѣ тѣ, всѣ пакъ общинскиятъ съветъ или по право болшинството отъ съвета прави едно доста чувствително нарушение на правилника за градските общини. Сега се научаваме, че г. Македоновъ билъ утвърденъ въ новата си длъжностъ, а за да бѣде утвърденъ при очевидния фактъ, че той не отговаря на изискванията на закона, ние не можемъ да предполагаме друго, освѣнъ, че и по висшето начальство е излъгано.

Роднински съветъ.

Въ състава на тукашния общин. съветъ влизатъ лица, които споредъ чл. 130 п. 4 отъ избирателния законъ не могатъ да бѣдатъ избирани, понеже сѣ сродници. Обаче, на врѣмето общинското управление е направило опущение, като не е представило свѣдѣния за качества на избранитѣ общ. съветници, на и окр. съдъ не е изискалъ такива, вслѣдствие на което всички избрани общ. съветници бидоха утвърдени. Въ едно заседание се подигналъ въпросъ за сродството и съвета взелъ рѣшение да се ходатайствува за уволняването на тия съветници — сродници, получивши по малко гласове и замѣстването имъ съ други получивши най-много гласове слѣдъ избранитѣ. Общинското управление е изпъгнало това рѣшение на съвета, като е представило всички доказателства за сродството на утвърденитѣ общ. съветници; обаче, споредъ свѣдѣнията ни, окръж. съдъ не е уважилъ това рѣшение на съвета, защото не билъ спазенъ законния срокъ. Очевидно е, че съдътъ не е правъ въ своитѣ сжжения по тоя въпросъ, защото сроковетъ за констатации, за които се споменува въ чл. 135, 137 и 145 отъ избирателния законъ се отнасятъ съвсѣмъ за други случаи, т. е. когато въпросътъ се касае до несправилността и незаконността на избора. Въ настоящия случай изборътъ е произведенъ правилно и законно и за това не сѣ подадени констатации; но като се узна, че между избранитѣ общин. съветници има сродници, които по закона не могатъ да бѣдатъ такива, то трѣбва ли да се не уважава рѣшението на съвета?

Могатъ ли да бѣдатъ гарантирани общитѣ интереси на гражданитѣ при единъ съветъ, въ състава на който влизатъ двама баджанаца и други двама роднини?

Общинскиятъ бюджетъ утвърденъ.

Научаваме се, че прихода-разходния бюджетъ на тукашната община за 1906 год. билъ вече утвърденъ и повърнатъ въ общината.

До колкото можахме да узнаемъ, имало много измѣнения по бюджета; тѣй напримѣръ, имало е зачеркнати суми, гласувани отъ съвета, а имало предвидени и нови параграфи, които съветътъ е отказалъ да гласува при вотирането му. По тоя въпросъ ние мислимъ да се повърнемъ.

Посѣгателство на общинското самоуправление.

Кара-орманскиятъ общински съветъ е уволнилъ досегашния общински писаръ, Савва Пеневъ, и на негово

мѣсто е назначилъ г. Димитръ Вълчевъ отъ с. Пхиджкли. Споредъ нашето мнение, уволнението на Пеневъ и замѣстването му съ Вълчева е умѣство, защото г. Пеневъ бѣ станалъ нетърпимъ между населението; обаче, споредъ свѣдѣнията, които имаме, секретарътъ на тукашното окоп. управление, който е замѣстникъ на окоп. н-къ е билъ противъ уволняването на Пеневъ и затова е привиквалъ кмета въ управлението и го уговарялъ да държи за писаръ Пеневъ. Ние мислимъ, че г. секретарътъ нѣма право да се мѣси въ работитѣ на общ. съветъ отъ подобенъ характеръ, за да се не накрѣпява общин. самоуправление.

Празниване 25 годишнината отъ смъртта на Неофита Рилски.

Министерството на народната просвѣта е разпоредило да се отпразднува, колкото е възможно по-памятно 25 годишнината отъ смъртта на известния труженикъ въ областта на народното свѣтъване Неофита Рилски. Класното и основното учителство въ града ни съвмѣстно е опрѣдѣлило 8 януарий, като най-подходящъ день за отпразднуването. Сутринята въ тоя день ще се отслужи въ църква панахида, а слѣдъ това въ училището ще има рѣчь и утро при най-разнообразна програма. Утрото е безъ входъ.

Нѣмъ абонатитѣ ни.

По случай празниците Богоявление и Ивановъ-день вѣстникътъ ни ще излиза два дни по-рано.

Нѣма да чуятъ кукувицата.

Младитѣ бикчета, които окр. постоянна комисия е купила за разноситѣ и които сѣ докарани за отглеждане въ окр. конюшня край града ни, едва ли ще могатъ да чуятъ кукувицата, както се изразяватъ старитѣ. Тѣ сѣ толкова измършавили и отпадна ли, че като ги види човѣкъ се възмущава, още повече, ако узнае, че постоянната комисия харчи ежегодно по 5-6000 лева за празраната имъ.

Какъ ще оправдае постоянната комисия харченитѣ подиръ тѣхъ суми, незнаемъ.

Новата година.

Както въ педагогическото училище, така и въ офицерския клубъ посрѣщането на новата година стана много весело и занимателно. Желаямъ, щото цѣлата година да бѣде така весела за г. г. посрѣщачитѣ, както първия ъ день.

Българската телеграфна агенция.

Въ първия брой на вѣстника си ние бѣхме съобщили, че въ слѣдъщитѣ броеве ще помѣстваме телеграми отъ Б. Т. агенция. Когато се

ПОСЛЕДНИ НОВИНИ

иним, обаче въ т. н. ст., за да абонирате редакцията на вестника, управлението на станцията ни съобщава, че дирекцията на телеграфите и пощата съгласно предписанието е съобщила, че от 1 януарий т. г. няма да се приемат абонати за 6 т. агенция. Какви са били съображенията на почитаемота дирекция, ние не знаем, но доколкото можеше да разберем от съобщенията, тази мърка е въведена по икономически съображения.

Нашният град, който и без това е много изолиран по отношение на съобщенията, особено зимно време, сега съответно и на това благо, съвсем ще бъде изолиран от общия живот на сгравата и външния свят. Мърката на почитаемота дирекция е съвсем несправедлива. Нима за една такава ничтожна икономия ние трябва да бъдем поставени въ това изключително положение? Нима Силистренци не са български граждани и не плащат данъци на държавата наравно с другите бъл. граждани?

Въ интереса на града, ние се надяваме, че дирекцията ще отмени тази си мърка.

Учителски съборъ.

На 4 януарий т. г. учителите и учителите от Силистренската околия имаха съборъ, за да обмислят въпроса за тяхното материално подобрене, но който случай сж взели съвдвациата

РЕЗОЛЮЦИЯ.

На 4 януарий 1906 г. по инициативата на местното околийско учителско дружество учителите и учителите от околията на брой 65 души се събраха на съборъ съ единствената цел да обмислят въпроса за материалното си положение въ неговата нова фаза.

След дълги разисквания, съборът като ние въ съображение:

1. Че от досегашните, направени въ дружества и конференции, опити за подобрене положението ни, нищо реално се не постигна при все че и меродавните фактори признават вече неговата мизерност;

2. Че нашите справедливи и твърди искания, не намтриха сериозни поддръжници въ лицето на ни една от парламентарните фракции, нкой от които даже не изпуснаха случая да хулиганствуватъ противъ учителството;

3. Че един искрени отношения спрямо учебното дѣло и неговите адепти—учителите не могат се очаква от хора, които нѣкога достатъчно доказателство, че ги е страхъ от народната пробуда и свѣсть и

4. Че учителството не може вече да гледа на това прѣстѣпно прѣнебрежение към неговите най-живни интереси съ оптимизма на миналото;

РЪШИ:

1. Високо протестира за нанесените обиди върху учителството въ напарата;

2. Да поведе една усилена борба противъ реакцията, въ каквито форми и да се проявява тя, а особено противъ новата ѝ форма като работи за въадигане на ония обществени слоеве, които иматъ живи интереси отъ широкото разпространение на народната просвѣта и по такъв начинъ своите искания направи обществени тѣжести;

3. Да се систематично готви за по-рѣшителни акции, каквито бъдащето ще му наложи, а въ най-близко време—прѣз лѣтото т. г. наманиа да се свика въ София общъ учителски съборъ съ целъ да се манифестира въ именити на учителството и

4. Настоящата революция да се изпрати на гня Министра на народната просвѣта, прѣдседателя на напарата, в. „Съзнание“ и всички партийни органи,

Положението въ Русия.

Голямото московско движение е вече потъпкано, но въ различните краища на Русия движението още продължава и то по-вече като анархия, отколкото като революция. Съ такъв характеръ се отличава движението въ Кавказъ, дѣто татарите съ грабителска цѣль се навърлили върху арменците, които се указали достатъчно въоръжени за да могат да отбиятъ неочакваното им нападение. Общото, обаче, настроение на духовете въ Русия, може да се каже, започва да влиза въ нормално състояние и да се отдѣля отъ разорителния стремежъ. Така, въ Русия се започва партийна самооправданостъ и почти на всѣкъдѣ се чувствува влиянието на партиите. Последните започватъ вече своята роль и, както въ всяка конституционна държава, ще бждатъ меродовни при оправдането на вътрѣшната или на външната политика на Русия. Ето защо, за българския читателъ е небезинтересно да знае партийното самооправдане въ Русия, което е схванато вече въ отделенъ сборникъ, разборъ на който е направено въ последния брой на в. „Новое время“.

Ние прѣдаваме тукъ издвки отъ тоя разборъ. Въ цяла Русия, пише Новое время, наредъ съ анархията и разможението на бунтуващите се, върви процесътъ на кристализацията на обществената мисль, образуватъ се и се разклоняватъ партии. До недавна имаше смѣтна партийна разграниченостъ. Партиите се сливаха въ общото „освободително движение“. Сега, обаче, прѣдъ насъ се намира: „Пълненъ сборникъ на всички руски политически партии“, който, макаръ и да съдържа програмите само на 11 политич. партии пакъ е не пълненъ, защото съдържа само крайната лѣвица и центъра. Дѣсницата и крайната дѣсница отсъствуватъ.

Нашата крайна дѣсница прѣдставяватъ партиите на едновремешните руски начала, монархистите или партизаните на безусловния принципъ „Русия за руснаците“. Въ настоящее време, тѣзи партии сж се обединили въ „все-русийски съюзъ на монархистите“.

Вмѣсто западните термини—дѣсница, лѣвица и центръ, у насъ се яваха свои: „черна стотица“, „бѣла стотица“ и „червена стотица“. Умѣрената дѣсница и центъра у насъ заематъ партиите на „царистите“ или на „конституционна монархистите“. Въ речения сборникъ сж дадени програмите и на партиите отъ „бѣлата стотица“, но и тукъ се срѣща непълнота. Въ вѣстниците се появи, напирмѣръ, обявление на „прогресивно-економическата партия“. Най-силни отъ „бѣлата стотица“ сж партиите на „правовия редъ“ (бюрократическа) и „съюзъ 17 октомврий (буржуазна). За сега няма обединение на тѣзи партии, но то ще стане. Всички тѣзи партии стоятъ на почва на ограничената монархия, но въ сѣщото време искатъ запазването единството и цѣлостта на Русия, силна пѣавителствена властъ, и увеличаване военно-морските

сили на Русия. Тѣ сж патриоти. Тѣхниятъ девизъ е: „царъ и свобода, редъ и свобода“. Няма съмнение, че конституционно-монархистите ще гласуватъ по много въпроси въ Държавната мисль заедно съ монархистите-абсолютисти. Особно мѣсто между „бѣлата стотица“ и „черната“ заематъ партиите на „радикалите“, „свободомислящите“ и „конституционните демократи“. Тѣзи партии не сж революционни; тѣхниятъ източникъ е въ московските събори на гражданите и окръжните съвѣтници. Тѣ държатъ за „автономия“ на крайините, и сж смѣсили либералната програма съ програмата на социалистите и сепаратистите. „Червената стотица“ съставляватъ двѣ фанатически партии: социалъ-демократите и социалъ-революционерите. Между тѣзи двѣ партии отдавна отиватъ теоритически спорове. Социалъ-демократите желаятъ да обърнатъ многомилионния руски народъ въ пролетарии и провъгласяватъ диктатура на пролетариата, въоръжено възстание и непрѣкъсната революция. Социалистите-революционери пъкъ сж повече скептици. Теориите имъ сж сжщитъ, но тѣ се надвзватъ на частични завоевания. Равликата е, следователно, въ темперамента.

Разбира се, че въ Държавната мисль ще попаднатъ и прѣдставители отъ „червената стотица“. Но съ своята кървава дѣятелностъ послѣ 17 октомврий, съ насилията надъ мирните жители и съ възстанието въ Москва социалъ-демократите изгубиха своето политическо бждще и сгнаха ненавистни на всички умѣрени въ страната“.

Москва. Прѣставътъ на градския участъкъ, подполковникъ Ермоловъ, обвиняемъ въ убийство на доктора Воробьова, е уволненъ отъ длъжността на полицмейсторъ и е арестованъ (Н. В.)

Москва. Всичко време въ Москва и въ околността се продължаватъ арестуванятия. Между другите въ околността сж арестовани много учители, доктори, фелдшери и санитарии, намиращи се на окръжна служба.

Дирекцията се продължаватъ. (Н. В.)

Москва. На съвѣта за борба съ бѣднѣщите и гамените е рѣшено да ги изгонятъ изъ Москва. (Н. В.)

Тифлис. Телеграфната линия, която съединява Тифлисъ съ градовете на кутайската и черноморската губернии е скъсана, телеграфното съобщение въ тѣзи мѣста не може да ставанито по правителственната, нито по железопътната жица. (Н. В.)

Самара. На гарата била хвърлена отъ неизвестно лице бомба върху генерала Сергѣева. Отъ прѣсването на бомбата се изчупили джамовете на гарата. Генералътъ останалъ неповреденъ. (Н. В.)

Одеса. Дълото на лейтенанта Шмидта е притурено към общия очакановски процес. Обвиняват се 260 матроси от крайцера „Очаковъ“ и 8 други лица. Синът на Шмидта, ученик от реалната гимназия, заловен на „Очаковъ“ около баща си е бил освободен от съда и тези дни ще бъде пуснат под отговорност на неговите родственици. На Шмидтовата сестра е разрешено да се среща с братя си. (в. Н. В.)

Петербургъ. Делегатите от партията на „правовия редъ“, очаквайки правителствено разрешение да почнат да се събиратъ, правятъ частни събрания отъ организационенъ характеръ, като се оформява, също, прѣдизборната агитация за въ *Държавната мисъл* (в. Н. В.)

Петербургъ. Пръвъ нощта на 30 декемврий въ района на Шлиссбургския участък се почива тълпа работници, която се движала по смоленската улица и произвеждала шумъ. Въ тълпата имало бой. Когато се явилъ патрулътъ отъ няколко конни солдати за усмиряване буйствуващите, работниците го посрѣщали съ градъ отъ камъни, смѣкваи единъ солдати отъ коня и му нанесели побой. Тълпата била разпрѣсната отъ солдати при помощта на хладното оръжие, при което двама работници получили тежки рани. (в. Н. В.)

Виена. (Телеграма отъ Париградъ) Турското правителство създа твърдъ много митническия договоръ.

Извѣстно е, че турското правителство ще се противи и няма да сключи договоръ съ Сърбия, до като не се рѣши митническия договоръ между България и Сърбия. (в. У.)

Виена. Потвърдява се извѣстието, че Австро Унгарското правителство е пратило една енергична нота на Сърбия, съ която изсочва да се откаже отъ митническия договоръ съ България (в. У.)

Българска. Сръбския отговоръ е билъ вече, а пратенъ на виенския кабинетъ, който е много кратъкъ и енергиченъ. Той съдържа 3 точки. Отъ този отговоръ се вижда, че сръбското правителство не може да се откаже по никакъвъ начинъ отъ митническия договоръ, също не иска да бъде причина за сключването му. (в. У.)

Виена. „Neue Freie Presse“ атакува сръбския митнически съвѣтъ, досѣжно митническия договоръ.

Сѣщия вѣстникъ се научава отъ Българска, че сръбското правителство не мисли да потвърди митническия договоръ, Австрийското правителство не иска да знае за това и претендира, щото Сърбия да се откаже отъ митническия договоръ (в. У.)

София. Тукашниятъ кръгове настояватъ за признаването отъ Австрия митническия договоръ съ Сърбия.

Тукашния Австрийски дипломатически агентъ Г-нъ Thurn Valsassim е разискалъ съ прѣдседателя на министерски съвѣтъ.

Отъ Виена е пристигналъ българскиятъ делегатъ Чакаловъ, който е билъ пратенъ по търговския договоръ. (в. У.)

Виена. Тукашниятъ политически кръгове прѣдвиждатъ наскоро митническа война между Сърбия и Австро-Унгария. (в. У.)

Виена. Телеграфиратъ отъ Витоля, че въ квартала Нани е станала една кървава схватка между българи и гърци. Единъ грѣкъ е билъ убитъ и трима ранени (в. У.)

Парижъ. Телеграма отъ Мадридъ. Министра на външните работи, интервюиранъ досѣжно Марокската конференция, е декларира, че не може да даде никакъвъ отговоръ за края на конференцията. (в. У.)

Българска. Вчера следъ обядъ се състоя Министерски Съвѣтъ, който, е отговорилъ на Австро-Унгария, че приема митническия договоръ. Не били взети никакви рѣшения, относително сключването на тоя договоръ, а, обратно, Сърбия иска съ тоя договоръ да бъде добъръ стабилизирана съ България. (в. У.)

Курникъ—болница

Курникъ болница! Какви сѣ тѣзи нови измислици? Защо сѣ тѣ? — Но нали всѣки стопанинъ, когато му се разболѣе нѣкоя птица, бърза прѣди всичко да я отдели отъ останалитѣ, а къдѣ ще я затвори? Разбира се, въ единъ отъ свободнитѣ курници. Не е ли тѣй? А послѣ сѣщия този курникъ и за насаждане на кокошките и за сушина

на пилетата и, твърдѣ често, безъ да бъде основателно дезинфекциранъ или поне изцяло варосанъ. Следъ туй стопанинътъ се удивлява, защо неговитѣ кокошки боледуватъ, и защо пилетата заболяватъ и мратъ. Той е вече забравилъ, че е отделилъ въ сѣщия този курникъ болна птица. Но, което е най-лошо, то е това, дѣто, като има специаленъ болниченъ курникъ, стопанинътъ днесъ помѣстятъ въ единъ, който е случайно свободенъ, е утрѣ — въ другъ, защото този, въ който по-рано сѣ е помѣщавалъ болнитѣ птици, този цѣтъ е заетъ и т. н. По този начинъ се заразяватъ единъ следъ другъ всѣчки курници. Не е по-разумно и по-цѣлесъобразно да се има постоянненъ курникъ специално за болни птици, настрана отъ цѣтъ, дѣто болнитѣ птици да се не тревожатъ отъ излишенъ шумъ? Че болната птица се нуждае прѣди всичко отъ почивка, това се вижда отъ туй, дѣто тя всѣкога се заплива въ далеченъ аголъ, крие се отъ другитѣ птици и се старее да намѣри тихо и топло мѣсто. Ето защо болната птица, макаръ нейната болестъ и да не е заразителна, трѣбва да се отдели отъ здравата, за да се даде нужната почивка.

Болничниятъ курникъ трѣбва да се провѣтрява, защото чистиятъ и прѣсниятъ въздухъ се явява като едно отъ най-важнитѣ условия за бързото оздравяване на птицитѣ. Температурата на болничния курникъ трѣбва да бъде лѣтно врѣме умерено хладна не по-вече (отъ 15°C), а зимно, есенно и пролѣтно врѣме, когато заболѣванията сѣ сѣдствие отъ простуда, температурата на болничния курникъ трѣбва да бъде значително по-висока; затова болничния курникъ трѣбва да бъде отопляванъ и още да бъде недостъпенъ за вѣтъра. (Извл. изъ „птиководство“ прит. на „селскій хазинъ“ за 1905 година.)

Въ единъ отъ следващитѣ броеве ще се занимаемъ съ болеститѣ по птицитѣ и тѣхното лѣчение, защото смѣтаме, че е твърдъ нужно за нашитѣ производители на птици.

ОБЯВЛЕНИЯ

ВНИМАНИЕ!

Промѣни ми се една галонъ сръщу нова година на офицерския балъ. Моля, да ми се повърне и вземе своя обратно.

Д. Йордановъ.

ЗА ЗНАНИЕ.

Пристигнаха ни: нови

съ здрава конструкция едина струва 15 лева.

ИТАЛИЯНСКИ:

КИТАРИ, МАНДОЛИНИ И ЦИГУЛКИ

съ чистъ тонъ и добръ тембръ.

Български машинени:

Портфелли и Портмонета

здрава и луксозна направа.

ЦѢНИ УМѢРЕНИ.

Митановъ & Балканджиевъ.